

oznanilo

Vedno bo
 dober dan za tiste,
 ki imajo dobroto srca,
 za tiste,
 ki majo sončno dušo.
 Vedno bo dober dan –
 prav do tistega
 dobrega dne,
 ki mu ne bo konca.
(Joseph Folliet)

3. postna nedelja

leto IX /2010-18
 04. marec 2018

NAJ BO NAŠE ŽIVLJENJE OČIŠČEN TEMPELJ

Današnji evangeljski odlomek nam predstavlja dogodek, ko je Jezus iz templja izgnal prodajalce in menjalce denarja (Jn 2,13-22). Iz vrvi je »spletel bič ter vse izgnal iz templja skupaj z ovcami in voli«, denarjem, vsem. Jezusovo dejanje je na ljudi in njegove učence naredilo močan vtis. Zdelo se je pre-roška gesta, zato so ga nekateri od navzočih vprašali: »Toda ... Kakšno znamenje nam pokažeš, ker tako delaš? Kdo si, da tako delaš?«

Ljudje so pričakovali božansko, čudežno znamenje, ki bi Jezusa potrdilo kot Božjega poslanca. On pa

jim je odgovoril: »Podrite ta tempelj in v treh dneh ga bom postavil.« Na to so mu odvrgli, da se je tempelj gradilo šestinštirideset let. Niso razumeli, da se je Gospod nanašal na »živi tempelj svojega telesa«, ki bo uničen s smrtjo na križu, a bo tretji dan vstal. Ko je vstal od mrtvih – v nadaljevanju piše evangelist – so se njegovi učenci spomnili, da je takrat govoril prav o tem, in verovali so Pismu

in besedi, ki jo je rekel Jezus. V tem odlomku torej najdemo prvo naznanilo Kristusove smrti in vstajenja. Cerkev nas vabi: »Hodimo v svetu kot Jezus.« Iz vsega našega bivanja naredimo »znamenje njegove ljubezni do naših bratov, zlasti najšibkejših in najrevnejših; zgradimo Bogu tempelj z našim življenjem.« Če bomo pričevalci živega Kristusa, ga bodo lahko srečale tudi mnoge osebe, na katere naletimo na naši poti. »Toda – vprašajmo se – se Gospod zares počuti doma v mojem življenju?« Mu dovolim, da očisti moje srce in da prežene malike? To so tiste drže poželjivosti, ljubosumnosti, posvetnosti, zavisti, sovraštva in navade opravljanja, »odiranja« drugih. Mu dovolim, da očisti vse drže, ki so proti Bogu, bližnjemu in nam samim? Lahko nas je strah, da nas bo Jezus »natepel«. Toda Jezus tega nikoli ne stori. »Jezus očisti z nežnostjo, z usmiljenjem, z ljubeznijo. Usmiljenje je njegov način čiščenja.« Jezusov bič je namreč usmiljenje.

Strast maščevanja traja samo en dan; zadovoljstvo, da si odpustil, pa traja vse življenje.
(španski pregovor)

V templju je našel prodajalce volov,
ovc in golobov
ter menjalce denarja,
ki so sedeli tam.
In iz vrvi je spletel bič ter
vse izgnal iz templja
z ovcami in voli vred.
Menjalcem je raztresel denar
in prevrnil mize,
prodajalcem golobov pa rekel:
»Spravite proč vse to
in iz hiše mojega Očeta
ne delajte tržnice!«
Judje so mu rekli:
»Kakšno znamenje nam pokažeš, ker
tako delaš?«
Jezus jim je odgovoril
in rekel: »Podrite ta tempelj
in v treh dneh ga bom postavil.«
(Jn 2,13–16.18–19)

Hvala ti, Jezus, da tudi to nedeljo
prihajaš v moje srce.
Očisti ga tako,
kot si očistil jeruzalemski tempelj.
Naj moje srce
zares postane tvoj tempelj,
v katerem ne bo barantanja za
nepomembne stvari tega sveta.
Naj moje srce postane tvoj dom,
Jezus, v katerem tvoj šepet
preglasi bučnost sveta.
Hvala, Jezus, ker vedno znova
obnavljaš tempelj mojega srca.
Amen.

JEZUS NAGOVARJA JERUZALEMSKE ŽENE IN VSE NAS

Jezus, na tvoji poti, ko nosiš težak križ, te spremlja množica. Ljudi vedno privlačijo izjemni dogodki. Posebej si želijo videti tvojo smrt na križu, saj so jo sami izsilili. Med množico so tudi žene. Mnoge iz radovednosti, nekatero tudi iz sočutja; jočejo iz strahu in spoznanja, kaj so ti storili ... A ti jih ne tolažiš, ker želiš, da se zavedo, pri čem so sodelovale.

Kako lahko gledamo to množico žensk skozi oči današnjega časa? Kar nekako se ponavlja slika Jezusovih časov:

mnoge preganja radovednost in s svojimi jeziki so sposobne uničiti vsakega, ki se pusti. Če pademo v ta mlin, nas ne bi smelo nič prizadeti. Jezus je že vedel, zakaj jim je rekel, naj jokajo nad svojimi otroki. Dobro vemo, da se za prevelikim zanimanjem za tuje težave in obrekovanjem skrivajo le nerazrešeni osebni problemi. Tako jih najlažje skrivamo! To se prav rado zgodi tudi znotraj družin, ko se vse sorodstvo spravi nad ubogo žrtev – naj bo to zaradi poloma v zakonu, pri študiju, v šoli ... Takšni obračuni gotovo niso dobra osnova za sorodstvene vezi; problem se na ta način pač nikoli ne reši. Ko bi le vsak najprej sam pogledal po sebi, saj je Jezus

svaril, naj »jokajo nad svojimi otroki«. Jezus je vedel, da jim manjka molitev. Če bi zanj molile, bi gotovo bil do njih drugačen. Zato nam prava pot: zanimanje zase, za drugega pa usmiljenje in molitev. Prosimo Gospoda, da bi nam v medsebojnih odnosih to uspevalo, da bi prevladala dobrotta in dobrohotna misel.

Po: M. Strašek Januš,
Družina na križevem potu

SVETE MAŠE

NEDELJA, 4. marec 2018

3. postna nedelja

9.30 za + p. Ivana Tomažiča CMF / ob 55-letnici prve maše za dunajske Slovence, ki jo je v Bennogasse 21 daroval p. Tomažič, ustanovitelj Korotana in veliki dobrotnik celovške Mohorjeve.

NEDELJA, 11. marec 2018

4. postna nedelja

9.30 po namenu darovalca

Če sem slab,
ti me napravi močnega;
če sem žalosten, ti me tolaži;
če sem omadeževan, ti me očisti.
(Ivank Cankar)

ČAS ZA POGOVOR MED NAMA IN POGOVOR Z BOGOM

Ni časa. Ni časa za pristno druženje, za molitev ..., tudi za pogovor med zakoncema ga menda ni več. Kot bajne ni več časa za dihanje, jed in počitek. Pa vendar vsi več ali manj redno dihamo, jemo in spimo, ker bi sicer ne mogli živeti. Zato tudi zakonca, ki ne razumeta, da je njun pogovor zrak, hrana in počitek njunega zakona, pobira ... Tako versko, krščansko »pobira« zakonca, ki zaradi resnične obremenjenosti opuščajo bistveno stvar vere in krščanstva redne stik z Bogom, predvsem z zakonsko in družinsko molitvijo. Tako prihaja do tega, da sicer verni zakonci, ki jim res ni vseeno ne za vero ne za Cerkev, vedno bolj molijo na hitrico, molitev drdrajo, jo opravijo čim krajše, vsak zase, samo še včasih. In kot zakonca, ki nimata več rednega, pristnega medsebojnega stika, opažata neko čudno medsebojno odtujevanje – tako tudi zakonca, ki ne molita več skupaj, redno in osebno, opažata neko čudno oddaljevanje Boga, Kristusa in Cerkev od njunega zakonskega in družinskega življenja. V cerkvi se še nekako počutita in znajdeta kot kristjana. V svojem vsakdanjem zakonskem

Slovenski

pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

in družinskem življenju pa se kot taka ne znajdeta več dobro. Zdi se jima, da ne razumeta več dobro ne Boga ne Kristusa in Cerkev, pa tudi Bog, Kristus in Cerkev njihju ne razumejo več dobro. Skoraj nadležni jima včasih postajajo z nekimi svojimi zahtevami. Vredno se je torej vprašati: Ali ne bi prav zakonca potrebovala bolj kot kadarkoli prej osebno, življenjsko, v zakonsko in družinsko življenje segajoč pogovor med seboj in z Bogom prav vsak dan ali vsaj enkrat na teden »zares«?! Če vzamemo dihanje in hrano za osnovo življenja, za kar smo prisiljeni najti čas, dodajmo k temu tudi ta vidik. Življenje v zakonu in družini bo lepše in bolj polno.

Po: V. Vider, Z očmi zakoncev

Ste se danes že nasmeljali?

OBISK – Mravlja, kobilica in stonoga so se dogovorile, da se dobijo v stanovanju mravlje, da v miru popijejo kavo in malo poklepetajo. Kobilica in mravlja čakata debelo uro. Končno vsa zadihana vstopi stonoga. – »Pa kje si bila tako dolgo?« vpraša mravlja. – »Če pa je bil zunaj napis: Prosim, očistite čevlje!«